

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนหมวดวิชาพหุภาษาและครูอนามัยโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในโรงเรียนขนาดต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

การปฏิบัติตนการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีการปฏิบัติตนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2543 มีโรงเรียน 9 โรงเรียน จำนวนประชากรทั้งสิ้น 9,955 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง หน่วยโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจงและแบบอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างหน่วยโรงเรียน 4 โรงเรียน คือโรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม โรงเรียนภัทรบพิตร โรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคมและโรงเรียนกल्याพิทยาคม กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน 20 คน กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน 23 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 สุ่มแบบประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของคองครจซี่ และมอร์มกัน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง 364 คน หลังจากนั้นทำการสุ่มแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน คือ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ให้กระจายตามสัดส่วนตามขนาดโรงเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 407 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขึ้นเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม โรงเรียนกระสังพิทยาคม โรงเรียนคำปลายนามสและโรงเรียนบัวหลวงพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยทดสอบด้วย t-test ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อคำนวณค่าที่ค้องการทั้งหมด ก็นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มเดิม เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้านโครงสร้างและเนื้อหาได้ค่าความเชื่อมั่น .8867

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามไปให้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วขอรับคืนด้วยตนเองจากโรงเรียนภายในระยะเวลาที่กำหนด แบบสอบถามส่งไปจำนวน 407 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 407 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่เก็บได้ไปวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences for Windows. (วิชชัย กรมถนัดวงศ์, 2543 : 245-285) และใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาสถานภาพและขนาดโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์การบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จัดอันดับความสำคัญ

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติตนการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างในรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe' test for all possible comparison) กำหนดค่าสถิติที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมทุกด้านมีการบริหารงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการบริหารงานด้านการปลูกจิตสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคม อยู่ในระดับมาก นอกนั้นมีการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำ คือด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย ด้านบุคลากรและด้านการจัดประสบการณ์ ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติของครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมทุกด้านมีการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกด้าน มีการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำ คือด้านการจัดประสบการณ์

ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย ด้านการปลูกจิตสำนึกมีส่วนร่วมและร่วมสร้างสรรค์สังคมและ
ด้านบุคลากรตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติคนการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ปฏิบัติคนในโรงเรียนมีขนาดต่างกัน
โดยภาพรวมมีการปฏิบัติคนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่า ด้านการรับประทานอาหารที่ถูกหลักโภชนาการและด้านการมีสำนึกมีส่วนร่วม
และร่วมสร้างสรรค์สังคมมีการปฏิบัติคนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
และด้านการล้างมือให้สะอาดมีการปฏิบัติคนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ส่วนด้านอื่น ๆ มีการปฏิบัติคนแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า นักเรียนที่ปฏิบัติคนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ
กับขนาดเล็ก มีการปฏิบัติคนโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
นักเรียนที่ปฏิบัติคนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดเล็ก มีการปฏิบัติคนด้านการมีสำนึกต่อ
ส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และขนาดใหญ่
พิเศษกับขนาดกลางมีการปฏิบัติคนด้านการมีสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ปฏิบัติคนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ
กับขนาดกลาง และขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดเล็กมีการปฏิบัติคนด้านการรับประทานอาหาร
ที่ถูกหลักโภชนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ปฏิบัติคนใน
โรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดกลางมีการปฏิบัติคนด้านการล้างมือให้สะอาด แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนขนาดอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อสรุป

จากการศึกษาการบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติของ
ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์ ตามการบริหารงาน 4 ด้าน ทำให้ทราบสภาพการปฏิบัติงาน และมีประเด็น
ที่ค้นพบที่น่าสนใจ (อันจะเป็นข้อมูลนำไปสู่การวางแผน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ
การสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน
ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร) ผู้วิจัยได้ข้อสรุปดังนี้

1. การบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมทุกด้าน

มีการบริหารงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่ามีการบริหารงานด้านการปลูกจิตสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้การบริหารงานอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 สอดคล้องกับแนวคิดสุขบัญญัติแห่งชาติ การเผยแพร่สุขบัญญัติแห่งชาติในกลุ่มเยาวชนในระบบการศึกษา โดยผู้บริหารโรงเรียนประชุมชี้แจงครูอาจารย์ ผู้ปกครอง เพื่อขอความร่วมมือครูอาจารย์ ผู้ปกครอง นำสุขบัญญัติแห่งชาติไปปฏิบัติแก่นักเรียนและเผยแพร่สุขบัญญัติแห่งชาติจากโรงเรียนไปสู่บ้านนักเรียนตามลำดับ

1.2 สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ มุ่งให้นักเรียน เก่ง ดีและมีมีความสุข โดยผู้บริหารโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของสถานศึกษาเป็นที่รวมของเยาวชนในวัยต่าง ๆ และขอความร่วมมือจากครูและผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ การปลูกจิตสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคม การส่งเสริมสุขภาพอนามัยของนักเรียน การพัฒนาคนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การสอน มุ่งเน้นความรู้ ค่านิยมและการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุขบัญญัติแห่งชาติ ให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดีและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.3 สอดคล้องกับความสำคัญของสถานศึกษาในการสร้างเสริมและปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ เพราะ

1.3.1 โรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคม เป็นที่รวมของเยาวชนในวัยต่าง ๆ กัน ตั้งแต่เด็กจนโต

1.3.2 ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักถึงปัญหาสุขภาพอนามัยเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคม ส่วนบุคคล ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ

1.3.3 ครูเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการสั่งสอนเด็กให้มีความรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด ครูทำหน้าที่สร้างเสริมและปลูกฝังให้นักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีและครูมีโอกาสสัมผัสใกล้ชิดกับเด็กนักเรียนเป็นระยะเวลานานหลายปี

1.3.4 นักเรียนยังขาดความรู้ในการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ

สถาบันการศึกษามีส่วนช่วยในการปลูกฝังพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและสร้างทัศนคติด้านสุขภาพในเด็กนักเรียนได้มีการปฏิบัติตามสุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ด้านไปใช้ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอให้ร่างกายอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง และให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติมุ่งให้พลเมืองมีสุขภาพที่ดีอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.4 สอดคล้องกับแนวคิดและหลักการดำเนินงานพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ

ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ โดยผู้บริหารโรงเรียนยึดหลักการดำเนินงานสุขบัญญัติแห่งชาติในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา คือ

1.4.1 การปลูกฝังสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสภาพปัญหาสุขภาพ ให้เป็นพฤติกรรมการปฏิบัติที่ถาวร มีการสร้างเสริมพัฒนาเจตคติ การปลูกจิตสำนึกต่อส่วนรวม และร่วมสร้างสรรค์สังคม การส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้อง เช่น การอบรมด้านจริยธรรมคุณธรรมแก่นักเรียน การพัฒนาลักษณะนิสัยที่ดีงาม เช่น ด้านความสะอาด ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคีและความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียน

1.4.2 กระบวนการจัดการจัดการเรียนการสอนและสร้างเสริมประสบการณ์ การเรียนรู้สุขบัญญัติแห่งชาติ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของนักเรียนตามสภาพปัญหา กระบวนการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการมีส่วนร่วมหรือกระบวนการกลุ่มของนักเรียน โดยนักเรียนดำเนินการเอง มีครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมให้การสนับสนุน

เพราะวัยเด็กร่างกาย จิตใจ กำลังพัฒนาพร้อมที่จะเรียนรู้และรับการปลูกฝังทัศนคติ สร้างเสริมประสบการณ์ได้รวดเร็ว เพื่อให้เด็กมีสุขภาพดีและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีเป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศไทย

1.5 สอดคล้องกับแนวคิดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและแนวปฏิบัติการดำเนินงานกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้บริหารโรงเรียนมีความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ

- 1.5.1 สนับสนุนให้มีศูนย์บริการแนะแนวให้คำปรึกษา
- 1.5.2 ส่งเสริมให้มีห้องพยาบาลบริการนักเรียนเจ็บป่วยในโรงเรียน
- 1.5.3 จัดบริการน้ำดื่มที่สะอาดและน้ำใช้ในโรงเรียนอย่างเพียงพอ
- 1.5.4 สนับสนุนการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพในโรงเรียนให้แก่ประชาชน
- 1.5.5 จัดกิจกรรมชุมนุมอย่างหลากหลายให้นักเรียนเลือกตามความสนใจ
- 1.5.6 สนับสนุนการอบรมด้านจริยธรรมคุณธรรมแก่นักเรียน
- 1.5.7 สนับสนุนการพัฒนาลักษณะนิสัยที่ดีงามแก่นักเรียน
- 1.5.8 จัดแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามกฎโรงเรียนและการพึ่งพาตนเองนักเรียน
- 1.5.9 ส่งเสริมการดำเนินงานสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพแบบมีส่วนร่วม
- 1.5.10 ส่งเสริมจัดให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน

เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วม กับองค์กรของ รัฐและเอกชน เกิดเจตคติ ค่านิยมที่ดี มี พฤติกรรม สุขภาพ ตาม สุขบัญญัติ แห่งชาติ และ สึกทักษะ เกิดองค์ความรู้ ที่จำเป็น ต่อการ ดำรงชีวิต อยู่ในสังคม ได้อย่าง เป็นสุข

1.6 สอดคล้องกับการบริหารกระบวนการด้านการศึกษและการบริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้บริหารโรงเรียน จัดกระบวนการในการเรียนการสอนให้ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ได้มาตรฐานคุณภาพการศึกษา

1.6.1 มาตรฐานด้านปัจจัย ผู้บริหาร มีความรู้ มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีภาวะผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ มีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรมจริยธรรมและมีการบริหารและจัดการอย่างมีระบบ มีการบริหารงานการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ 4 ด้าน ทั้งด้านบุุคชนกร ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย ด้านการจัดประสบการณ์และด้านการปลูกจิตสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคมและมีชุมชนให้การสนับสนุน

1.6.2 มาตรฐานด้านกระบวนการ มีการบริหารจัดการอย่างมีระบบมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มีการพัฒนาบุคลากรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรอื่น มีความรู้ความสามารถและให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ

1.6.3 มาตรฐานด้านผลผลิต

1.6.3.1 นักเรียนมีความรู้สุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ด้านจากทรวมมากที่สุด ร้อยละ 65.10 รองลงมาจากสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 48.90 สอดคล้องกับ ความสำคัญของสถานศึกษาในการสร้างเสริมและปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ โดยครูเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนและทำหน้าที่สร้างเสริมและปลูกฝังให้นักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีและมีโอกาสสัมผัสสิ่งแวดล้อมที่ดีกับเด็กในโรงเรียนเป็นระยะเวลา นานหลายปี

1.6.3.2 นักเรียนมีทักษะการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนอนาามัยส่วนบุคคลเป็นประจำ จากบิดามารดาคนมากที่สุด ร้อยละ 97.50 รองลงมาจากครูประจำชั้นหรือครูโดยให้คำแนะนำร้อยละ 85.40 สอดคล้องกับแนวความคิดสุขบัญญัติแห่งชาติ การเผยแพร่สุขบัญญัติแห่งชาติในกลุ่มเยาวชนในระบบการศึกษา โดยจากผู้ปกครองไปสู่ นักเรียนและจากครูไปสู่ นักเรียน และสอดคล้องกับ ความสำคัญของสถานศึกษาในการ สร้างเสริม และปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ โดยสถาบันครอบครัวถือว่ามีความสำคัญมาก ครูคนแรกของนักเรียนคือบิดามารดาเป็นแบบอย่างที่ดีถ่ายทอดและสร้างเสริมทักษะความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติที่ถูกต้องที่จะช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพดี ครูเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนและทำหน้าที่สร้างเสริมและปลูกฝังให้นักเรียน

มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

1.6.3.3 โดยภาพรวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติตนการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติอยู่ในระดับมาก ส่วนโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก มีการปฏิบัติตนการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เพราะโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษเป็นสถานศึกษามีด้านปัจจัยคือผู้บริหาร ครู มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการและเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ มีหลักสูตรที่ยืดหยุ่นเอื้อต่อการเรียนรู้ตามความต้องการของผู้เรียนมีทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ มีอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและผู้ปกครอง ชุมชน มีศักยภาพในการสนับสนุนการจัดการและพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา

2. การบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ของครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมทุกด้านมีการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่า ทุกด้านมีการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจาก

2.1 สอดคล้องกับการบริหารกระบวนการด้านการศึกษาและการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยครูผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐานคุณภาพการศึกษา

2.1.1 มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัย ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ในการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทรัพยากรและอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็กมีงบประมาณสนับสนุนน้อยและผู้ปกครอง ชุมชนมีศักยภาพในการสนับสนุนการจัดการศึกษาน้อย

2.1.2 มาตรฐานด้านกระบวนการ การพัฒนาบุคลากร จัดให้มีการพัฒนาบุคลากร ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ และให้บุคลากร ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง

2.1.3 มาตรฐานด้านผลผลิต

2.1.3.1 นักเรียนมีความรู้สุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ด้านจากครูมากที่สุด ร้อยละ 65.10 รองลงมาจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุละ 48.90 ซึ่งสอดคล้องกับความสำคัญของสถานศึกษาในการสร้างเสริมและปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ โดยครูเป็นผู้ที่มี

หน้าที่ในการอบรมสั่งสอน และทำหน้าที่สร้างเสริมและปลูกฝังให้นักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีและครูมีโยกเสถียรมีโลกทัศน์ดีกับเด็กใน โรงเรียนเป็นระยะเวลาานหลายปี

2.1.3.2 นักเรียนมีทักษะการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ โดยได้รับคำแนะนำจากครูประจำชั้นหรือครู ร้อยละ 85.40 ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดสุขบัญญัติแห่งชาติ การเผยแพร่สุขบัญญัติแห่งชาติในกลุ่มเยาวชนในระบบการศึกษา โดยจากครูไปสู่นักเรียน และสอดคล้องกับความสำคัญของสถานศึกษาในการสร้างเสริมและปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งโรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคม มีความสำคัญมากครูเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนและทำหน้าที่สร้างเสริมและปลูกฝังให้นักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

3. เปรียบเทียบการปฏิบัติตนการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามบัญญัติแห่งชาติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำนาจเมืองจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ปฏิบัติตนในโรงเรียนมีขนาดต่างกัน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการรับประทานอาหารที่ถูกหลักโภชนาการและด้านการมีสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคมมีการปฏิบัติตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการล้างมือให้สะอาดมีการปฏิบัติตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ มีการปฏิบัติตนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทดสอบเป็นรายหมู่ พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติตนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดเล็ก มีการปฏิบัติตนโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ปฏิบัติตนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดเล็ก มีการปฏิบัติตนด้านการมีสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดกลาง มีการปฏิบัติตนด้านการมีสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ปฏิบัติตนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดกลางขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดเล็ก มีการปฏิบัติตนด้านการรับประทานอาหารที่ถูกหลักโภชนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ปฏิบัติตนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดกลาง มีการปฏิบัติตนด้านการล้างมือให้สะอาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนขนาดอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Meleskie Lippert Kathleen (1994) เนื่องมาจากผู้บริหาร โรงเรียนและครูโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและใหญ่ มีความสัมพันธ์ในการบริหารจัดการ มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านสุขภาพอนามัย มีการให้

ประสบการณ์ตรง มีสื่ออุปกรณ์และมีแผนภูมิรูปภาพเพื่อกระตุ้นและเสริมสร้างนิสัยรักมาทบทวนและภาคและการทัศนศึกษา พบว่านักเรียนมีสุขนิสัยด้านรู้จักการรักษาสุขภาพของตนเอง ให้ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Robert A. Pena (2000) นักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางและเล็ก ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนคาดหวังจะคาดหวังความสัมพัทธ์ในการทำงานกับครูด้านสุขภาพของโรงเรียนทำให้ นักเรียน ได้รับการดูแลเอาใจใส่ด้านสุขภาพอนามัยไม่เพียงพอไม่สามารถนำไปปฏิบัติเป็นกิจวัตรประจำวันได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

- 1.1.1 ส่งเสริมสนับสนุนให้จัดทำแผนงาน/โครงการ/งานการเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับกระบวนการสุขภาพ
- 1.1.2 ส่งเสริมสนับสนุนจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน
- 1.1.3 ส่งเสริมสนับสนุนการทำงานแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนมัธยมศึกษา
- 1.1.4 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างหลากหลายและทันสมัย
- 1.1.5 สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 1.1.6 จัดอบรมครูอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจในงานสุขบัญญัติแห่งชาติ
- 1.1.7 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีความสำคัญกับงานสุขบัญญัติแห่งชาติในโรงเรียน
- 1.1.8 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และส่งเสริมสุขภาพอนามัย
- 1.1.9 หมั่นออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอทุกวันวันละ 20-30 นาทีและความปลอดภัยของผู้เรียน

1.2 ครูผู้สอน

- 1.2.1 เสนอแผนงาน/โครงการงานสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ
- 1.2.2 เสนอคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน
- 1.2.3 จัดทำแผนการสอนและพัฒนาแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้และปฏิบัติได้เกิดผลจริง 3 ด้าน คือพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย
- 1.2.4 มุ่งมั่นพัฒนาคน พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้อย่างต่อเนื่อง
- 1.2.5 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างหลากหลายให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม
- 1.2.6 เป็นแบบอย่างพฤติกรรมตามสุขบัญญัติแห่งชาติที่ดี

1.2.7 เป็นที่ปรึกษาแก่นักเรียน

1.2.8 หมั่นออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอทุกวันวันละ 20-30 นาที

1.2.9 มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในงานสุขบัญญัติแห่งชาติ

1.3 ผู้ปกครองนักเรียน

1.3.1 ใ้การสนับสนุนร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียน ครู องค์กรของรัฐ เอกชน
ดำเนินงานพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ

1.3.2 เป็นแบบอย่างพฤติกรรมสุขภาพที่ดี

1.3.3 เป็นที่ปรึกษาและให้ความรักความอบอุ่นแก่สมาชิกในครอบครัว

1.3.4 ให้คำแนะนำและคัดค้านด้านสุขภาพอนามัยแก่สมาชิกในครอบครัว

อย่างสม่ำเสมอ

1.3.5 ปฏิบัติตนส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวดำรงวิถีชีวิตโดยใช้สุขบัญญัติ
แห่งชาติในการปฏิบัติตนให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี

1.4 นักเรียน

1.4.1 มีความมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง ใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง

1.4.2 มีวินัยมีความรับผิดชอบและปฏิบัติตามสุขบัญญัติแห่งชาติในวิถีชีวิต

1.4.3 เลือกรับกิจกรรมตามความรู้ความสามารถและความสนใจของคน

1.4.4 มีส่วนร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุขและป้องกันตนเองให้ปลอดภัย

1.4.5 รู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ตามหลักโภชนาการ

1.4.6 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างเป็นปกติวิสัย

1.4.7 ไม่เสพสิ่งเสพติดใช้โทษและสิ่งมอมเมา รวมทั้งไม่แสวงหาผลประโยชน์

1.4.8 รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษารายละเอียดในเรื่องเดียวกัน โดยศึกษากับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด คือ
ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานแผนงาน หัวหน้าหมวดวิชา ครูผู้สอน
นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับสุขบัญญัติ
แห่งชาติ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของครูผู้สอนหมวดวิชาพหุภาษาสามัญ สังกัดกรมสามัญศึกษา
ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

2.3 ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานอนามัยโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา